«No canviaria la meva condició de segon d'en Pep per tornar a fer de primer entrenador»

Domènec Torrent, abans de treballar a l´elit de l´elit, va viure la cara més amarga del futbol a Montilivi

«No canviaria la meva condició de segon d'en Pep per tornar a fer de primer entrenador»

El Girona viu el millor moment de la seva història i, això, és motiu de satisfacció per a un Domènec Torrent que, abans de treballar a l´elit de l´elit, havia viscut la cara més amarga del futbol a Montilivi. Per dos cops.

L´ascens del Girona a Primera és el premi a la persistència?
Estic molt content, s'ho mereixien. Soc soci de tribuna amb el meu fill, tres o quatre files darrere la banqueta. No vaig poder anar al partit contra el Saragossa perquè tenia un vol aquell mateix vespre. Ho vaig anar seguint pel mòbil, sabia que al descans anaven 0-0, i quan vaig arribar vaig confirmar el resultat i l'ascens. Pablo Machín ho ha fet molt bé persistint tres temporades seguides i superant un cop tan dur com quan la Primera es va escapar en el darrer segon contra el Lugo.

Tan espectacular com l´ascens va ser-ho la festa de l´endemà per la ciutat.
Molts amics m'han comentat que la festa de dilluns va ser espectacular. L'afició de Girona sempre hi ha sigut, potser el que passava era que estava una mica adormida. Ara la gent ha d'estar amb l'equip, acompanyar-lo, perquè segur que a Primera vindran moments dolents i és molt important que els jugadors i tècnics sentin aquest escalf dels seguidors. El Girona no només rebrà el suport de la ciutat, serà l´equip de tota la província.

Girona és el lloc ideal per construir una alternativa al Barça i a l´Espanyol a Catalunya?
El Girona ha d'estar-hi molts anys, a Primera, ha de ser un equip de Primera com ho és, per exemple, el Vila-real, que al darrere té una ciutat de 40.000 habitants. Serà molt gran jugar contra el Barça i el Madrid, però aquests grans rivals que juguen una altra lliga deixem-los estar i centrem-nos en l'objectiu, que ha de ser consolidar la categoria. Sí, hi ha una gran oportunitat per consolidar un projecte de Primera.

Delfí Geli s´haurà pogut treure l´espina d´aquell descens a Tercera, amb vostè d´entrenador el 2005, amb el qual es va retirar com a jugador?
Vaig entrenar uns quants partits en Delfí aquella temporada, i també l'Eloi. El Girona ha pujat amb un president i un capità que porten el Girona al cor. Són del Girona. Encara recordo aquella temporada 2004/05 en què van passar molts entrenadors pel club i hi va haver molts problemes. Vam acabar baixant a Tercera amb 45 punts per

pitjor diferència de gols. Després la temporada següent tot i ser campions de Tercera no vam pujar en caure amb l'Eldenc al play-off. No vam estar bé en el partit de tornada a casa (0-2), però ens havia afectat la derrota de l'anada (1-0) en un partit on l'àrbitre va sortir del camp aclamat com els toreros. No havia vist mai una cosa igual.

A Girona hi va viure l´última experiència com a primer entrenador. Ho troba a faltar?
Sí, és cert, a Girona hi vaig viure la meva última experiència com a primer entrenador. Va ser una llàstima no pujar el 2006 de nou a Segona B perquè aquell equip s'ho mereixia. Però com em va dir aleshores el meu pare, que ja no està entre nosaltres, «quan es tanca una porta s'obren moltes finestres». En el futbol poden passar coses inversemblants. Jo sempre havia sigut primer entrenador però va sortir la possibilitat de treballar amb en Pep i això és un altre món, per la seva forma de fer i d'entendre el futbol. No canviaria la meva situació actual de segon d'en Pep per ser primer entrenador. Ell va donar-me confiança i em va permetre arribar a l´elit del futbol professional, a allò que fins aleshores veia per televisió».

El futbol és futbol en qualsevol categoria? Imposa haver de tractar amb estrelles?
Al costat d'en Pep he pogut conèixer el futbol professional, l'elit, però al final tampoc es tan diferent el futbol quan treballàvem a Tercera i vèiem aquestes estrelles per televisió. Tots aquests grans jugadors que he pogut conèixer són grans professionals i saben perfectament el seu paper, al camp i a fora amb els fans. Potser més, fins i tot, que jugadors de menys categoria. Al principi podia pensar si aquestes figures m'impressionarien, però de seguida veus que són gent professional disposada a treballar.

Barça, Bayern i Manchester City. Hi ha més semblances o diferències en els clubs d´elit?
He pogut conèixer tres grans clubs europeus, Barça, Bayern i ara Manchester City. El Bayern era segurament el més familiar, no costava gaire arribar a tractar amb la cúpula. Allà i al Barça teníem més jugadors de casa, en canvi al City hi ha futbolistes de més nacionalitats i barrejats. És un club també molt gran, que està en construcció de l'equip, i que té tradició i afició al darrere. En futbol base pugen jugadors molt interessants, de fet el City i el Chelsea són els que més han destacat en aquest sentit aquesta temporada.

Qui enviaria del City al Girona pel debut a Primera?
En Pep ho va explicar molt bé l'altre dia, el Girona no necessita ara jugadors joves per foguejar, nanos que diguem que els enviem allà a buscar minuts. En la mida del que cregui Quique Cárcel i puguem oferir des del City, han d'arribar jugadors contrastats que puguin ajudar el Girona a mantenir-se. Li haig de dir que Maffeo, per exemple, és un jugador que m'agrada molt. Va debutar amb nosaltres en un partit de Copa i va estar a l'alçada. Va fer bé de voler sortir al gener per tenir minuts i consolidar-se. Amb el Girona ha pogut pujar a Primera.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/18/no-canviaria-meva-condicio-segon/852283.html?utm_source=rss